

Mış gibi yapıyor

Category: Filofofiya, Kitapcy

написано kitapcy | 24 январа, 2025

Mış gibi yapıyor MIş GİBİ YAPIYOR

Ne hazin ki kıyasıya bir harcama söz konusu. İnsan bu gönlü yeteceği halde yetmeyeceğine inanıyor gerçekten sevmeye. Düşüyor bu yüzden gafil bir âlimin peşine.

Apaçık ortada insanoğlunun aşkı kaybettiği. Aşktan ne anladığı ve içeriğinin ne olduğu ile ilgili beyanı süfli. Cahil bir sufinin peşinde debelendiğinden belli.

Belki anlayışsızlığının giderek katılaşmasından mıdır nedir kendine bile yumuşak yürekli olmayı bilemiyor. İkiyüzlü vaaz vermeyi sevenlerin önünde inceleyeceğini düşünüyor gafil.

Onarmalı oysa insan biran önce kendini. Kurvat gibi yıkık dökük bir şehir olmaktan almamalı keyif. Altın bir tahtta oturduğunu sanan ama söylediklerinin hiçbir etkisinin olmadığından dolayı zerre üzüntü duymayan ihtiraslı nefislerin girdaplarından şehirler anafolarla boğuşuyor bu yüzden.

Herkes konuşuyor ama ne acayip ki adeta hiç bilinmeyen bir lisan kullanıyorlar gibi kimse kimseyi anlamıyor. Herkes bilgiç ve herkes âlim olunca durmadan söylemek istediklerini kusuyor arsızca.

Ah keşke kendi olabilse insan. Ah keşke bu kadar bilmese ve keşke bildiklerini sandığını kusmasa yüzlere. Haksızlığa tahammül etmese, yapılan yanlışlıkları eleştirse, hak ve hukuk ihlallerine sessiz kalmasa, açık sözlülüğü ve temas kurduğu insanları kardeş bilse.

Kim göz göre göre evini başına yıkmayı ister. Temellerine kazma ile vurmayı diler? Peki, o zaman ilim ve irfandan yoksun ve ikiyüzlü olarak neden yoluna devam ediyor?

Soyuyla övünüp duruyor ne çok insan, sayılarının çokluğundan. Kan bağı olması gerekmiyor artık çokluk için. Futbol ve parti alıyor bunun yerini zaten.

Peki, düşünmüyor mu acaba evladı kendisi ile gerçekten övünebilecek mi?

Toplumda arsızlığın yaygınlaşmasıyla adaletsiz bir düzen gerçekleşiyorsa bunun bir parça müsebbibi olduğunu soyuna nasıl anlatacak kahraman?

İçerisinde yaşadığı toplumla her yönüyle ilgilenen, sosyal aktivitesi olan şahsiyet olarak da değerlendiren bir insan olarak bu kadar çöpü nasıl biriktirdiklerini nasıl açıklayacak?

Yanlış iddialardan uzaklaşmamayı ve toplu taşıtlarda bu kadar kötü kokarak nasıl mutlu olabildiğini nasıl anlatacak?

İnsanların gözünden düşmeyi bir cüzzamlı gibi görüyorken kendini yaratan Allah'ın gözünden düşmeyi ergonomik bir yatakta uzanmak gibi algılama cinnetini nasıl açıklayacak?

Dört bir yandan çığlıklar yükseliyor oysa. Kulaklar sağır mı sağır gayya kuyusu.

Sanatı ucuz adam işi sayarak pikniklerde mangal ateşinden ormanları yakarken hiç utanmıyor.

Hala arabada işettiği çocuğunun pet şişedeki sidiğini camdan fırlatırken elindeki teşbihi de düşürüyor. Zaten kehribar bile değil naylon bu yüzden boş ver gitsin değil mi?

Cennet kapılarına ulaşacaklarını sananlar! Gün doğarken göbeğini kaşıyarak uyuyanlar elbet sabahın serinliğinde havada süzülen tarla kuşundan daha değersizler.

Bireysel olgunlaşma için sadece ihlâs ve içtenliğin yeteceğini sananlar ne kadar yanılıyorlar. Sosyalliklerinin evrimini tamamlayamamışlar hikmete ereceklerini mi sanıyorlar?

Hala kırk derece sıcakta yüzde yüz naylon, sultan kostümlü sünnet çocuklarının aileleri koca bir imparatorluğun uzantısı olduğunu mu sanıyorlar? Ahhhh caanım pamuklu. Ahhhh zihinleri iğdiş eden nesil, tarih, şuur, medeniyet katilleri.

En zararlı şey, gafil âlimlerin, cahil sûfîlerin ve samimiyetsiz vaizlerin, tarih, din ve medeniyet düşmanı profesörlerin sohbetleri, dersleri değil mi?

Cennet kapılarında kutsal ezgiler duymak istiyor ruhum herkes için.

İnsan içinde bulunduğu toplumun yararına hareket etmeli. Attığı adımların ve gerçekleştirdiği eylemlerin bilincinde olmalı. İlmine mağrur, bencil ve haset sahibi olmamalı.

Malında cimrilik yapmamalı. Merhametli bir kalbe, güler yüzlü ve nezaketli bir yüze sahip olmalı. Allah'ın kullarına karşı oldukça kibar olmalı. Almak ve vermek, kabul edilmek ve reddedilmek, fakir ve zengin olmak bu kadar hayati önem arz etmemeli gönül için. Eline geçenle şımarmamalı, elinden çıkanla üzülmemeli.

Alt tarafı, varlığımız biraz toprak, biraz su. Nedir ki bu hoyratlık?

Göz boyamağa kalkmamalı ecdadın yaptıklarını tüketerek.

Kutsal hazinede sûfî olmadıkları hâlde sûfî geçinenlerin ağlamasından korkarım.

Ben sizden değil pis nefsimden korkarım.

İnsanların çoğu kaybetmekten korktuğu için, inanmaktan korkar.

İnsanların çoğu sevimlikten korkar, zira kendini değersiz bulur.

Bu yüzden hoyratlaşır. Sevgiye olan ihtiyacını şiddet olarak gösterir.

Düşünmekten korkar, sorumluluk getireceği için.

İnanmaktan korkar cehennemden korktuğu için.

Yokmuş gibi yapıyor. İnanıyormuş gibi yapıyor. Derviş gibi davranıyor.

Yapmadığı halde gaddarca saldırıyor yapıyormuş gibi.

İnsanoğlu o kadar çok korkuyor ki mış gibi yapıyor! Fİlosofiya